

съмъ на постъ. Имаше много работа, отъ по-
советъ идваха да предаватъ разни донесения
и не искахъ да будя никого, докато не се
свърши всичко. Обади се и дружинниятъ ко-
мандиръ, който ми заповѣда, преди разсъм-
ване да отиде да поправа линията, по-
вредена отъ тежкия снѣгъ. Ето, пригответъ
съмъ тукъ каквото трѣбва. Като се смѣнишъ,
кажи на Стойчо да ме дигне рано сутринъта,
— завърши той и си легна.

* * *

Ясно и студено утро ослѣпи съ блѣсъкъ
позицията. Снѣжната повърхность наподобя-
ваше килимъ отъ безброй свѣткащи брилянти.
Отъпканитѣ отъ патрулитѣ снѣжинки скрип-
тѣха и отекваха далече шума отъ стѣпките
по тѣхъ. Тѣнки синкави пушечета се издигаха
тукъ-тамъ изподъ бѣлата степъ и изглеждаха
като да сж коминитѣ на затисната подъ зе-
мята юзина. Предъ землянката на телефонния
постъ сж нѣколко началника, които разпит-
ваха нѣщо и оглеждаха близката мѣстность.
Ясно бѣше, че разпитваха за Герасимъ, отъ
кого нѣмаше никаква следа. Отпредъ поста,
къмъ противника, не се виждаше никаква
следа по снѣга, за да се допустне, че Гера-
симъ е извършилъ глупостъта да се предаде
на противниковия станъ. Провѣриха се и